

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 17C/64/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113234856
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2113234856.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci žalobcu: TM-PLUS, spol. s r.o., IČO: 31 444 644, Trhovisko 235/7, 929 01 Dunajská Streda, zastúpený: Mgr. Marek Laktiš, advokát, Mariánska 8, Nitra, proti žalovanému: Z. G., nar. XX.XX.XXXX, N. 9, Y., zastúpený: Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 36 865 281, Hlavná 31, Trnava, o zaplatenie 4.524,00 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 4.176,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 4.176,- eur od 21.12.2010 do zaplatenia, do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 1.522,91 eura a náhradu iných trov konania v sume 227,64 eura do 15 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu žalobcu.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou zo dňa 06.12.2013, doručenou tunajšiemu súdu dňa 20.12.2013, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.524,00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 4.176,00 eur od 21.12.2010 do zaplatenia a zo sumy 348,00 eur od 21.12.2010 do zaplatenia, ako aj povinnosť nahradiť mu trovy konania.

Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 37Ro/308/2013-22 zo dňa 13.02.2014. Proti uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný v lehote odpor s odôvodnením, čím sa platobný rozkaz v zmysle § 174 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v plnom rozsahu zrušil.

Žalobca žalobcu odôvodnil tým, že na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 18.05.2010 v znení dodatku č.1 zo dňa 26.10.2010, žalovaný nadobudol od žalobcu do výlučného vlastníctva vo výške spoluvlastníckeho podielu 1/1-ina z celku byt č. XX a podiel na nebytovom priestore č. XX (garáž) vo výške XXXX/XXXXXXX, nachádzajúce sa v polyfunkčnom bytovom dome súp. č. XXXX na H. ul. XX v Y.. Všetky nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XXXXX k.ú. Y., obec Y.. Zároveň na základe Kúpnej zmluvy žalovaný nadobudol od žalobcu príslušný spoluvlastnícky podiel (XXXX/XXXXXXX ako vlastníka bytu a XXX/XXXXXXX + XXXX/XXXXXXX ako vlastníka nebytových priestorov) k pozemkom na parcelách reg. U., na ktorých je postavený predmetný polyfunkčný bytový dom súp. č. XXXX na H. XX v Y.. Predmetné pozemky sú špecifikované v čl. X ods. X dodatku č. X ku Kúpnej zmluve. Nadobudnutie vlastníctva žalovaného k pozemkom preukazuje aj výpis z LV č. XXXXX čiastočný. Kúpnu cenu za nadobudnutie vlastníctva k predmetným pozemkom, dohodnutú v súlade s ustanoveniami o platobných podmienkach podľa čl. 4. ods. 3 Kúpnej

zmluvy, fakturoval žalobca na základe nasledovných faktúr: fa. č. XXXXXX v sume 4.176,- eur splatná 20.12.2010 a fa. č. XXXXXXP v sume 348,- eur splatná 20.12.2010, spolu 4.524,- eur. Žalovaný vyššie uvedenú fakturovanú cenu za nadobudnutie podielu k pozemkom v celkovej sume 4.524,- eur žalobcovi včas (v dohodnutom termíne splatnosti) a riadne (v plnej výške) neuhradil, čím sa dostal do omeškania, v dôsledku čoho mu vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi popri fakturovanej istine aj ročný úrok z omeškania v sadzbe 9%. Žalovaný napriek výzve žalobcu zo dňa 09.05.2011 a 19.09.2011 a písomnej výzve právneho zástupcu žalobcu zo dňa 03.09.2013 pohľadávku žalobcu do dnešného dňa neuspokojil, vzhľadom na čo je žalobca nútený uplatniť svoj oprávnený nárok na úhradu predmetnej pohľadávky a jej príslušenstva voči žalovanému súdnou cestou. Na pojednávaní dňa 02.10.2014 žalobca opravil dátum kúpnej zmluvy od ktorej odvíja svoj nárok, nakoľko nejde o zmluvu zo dňa 18.05.2010, ale o kúpnu zmluvu zo dňa 23.08.2010.

Žalovaný sa k žalobe vyjadril v podanom odpore, kde namietal, že kúpna zmluva neobsahuje podpis žalovaného, a teda žalobca nepreukázal vznik záväzku žalovaného na uhradenie žalovanej sumy. Ďalej namietal, že ak by aj kúpna zmluva bola platná, záväzok na uhradenie kúpnej ceny v sume 4.524,00 eur by zrejme nebol vôbec platný z dôvodu jeho nezrozumiteľnosti a zmätočnosti, keď podľa názoru žalovaného, ustanovenia článku 4. ods. 3 zmluvy sú celkom nezrozumiteľné, keďže z nich vôbec jasne nevyplýva, na prevod akých nehnuteľností sa vzťahuje uhradenie kúpnej ceny. Žalovaný ďalej v odpore vzniesol námietku premlčania, keďže žaloba bola súdu doručená až dňa 20.12.2013. Zo sporných ustanovení zmluvy je zrejmé, že tu úplne absentuje lehota na splnenie dlhu, ktorá je ponechaná na vôli veriteľa (kúpna cena bude uhradená na základe vystavenej faktúry zo strany predávajúceho), Uvedená zmluvná úprava je teda úplne zhodná so zákonnou úpravou pri absentujúcej lehote na splnenie dlhu podľa § 563 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ tu teda odporcu mohol (prostredníctvom vystavenej faktúry) na splnenie dlhu požiadať ihneď, teda ku dňu vzniku záväzku/dlhu, čiže splatnosť dlhu by nastala nasledujúci deň po uzavretí zmluvy, keďže práve v tento deň vznikol dlh. Odo dňa nasledujúceho po uzavretí zmluvy, resp. po vzniku záväzku začína teda plynúť aj lehota na premlčanie dlhu, ktorá je trojročná (ide o občianskoprávny vzťah). Z uvedených dôvodov k premlčaniu dlhu došlo už dňa 19.5.2013, pričom premlčanie tu taktiež nastáva aj v prípade začatia plynutia trojročnej premlčacej lehoty odo dňa nasledujúceho po podpise dodatku (ak by sme za deň vzniku záväzku považovali práve uzavretie dodatku). Rovnaký právny záver podľa žalovaného vyplýva aj z publikovaného rozhodnutia NS SR, R 91/2004.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom zo dňa 06.12.2013, Dodatkom č. 1 ku kúpnej zmluve zo dňa 23.08.2010, Kúpnu zmluvou zo dňa 18.05.2010, výpismi z LV č. XXXXX, faktúrou č. XXXXXX, faktúrou č. XXXXXXP, Upomienkou zo dňa 19.09.2011, Upomienkou zo dňa 09.05.2011, Výzvou na zaplatenie zo dňa 03.09.2013, Vyjadrením žalovaného zo dňa 14.03.2014, Vyjadrením žalobcu k odporu zo dňa 19.09.2014, Kúpnu zmluvou zo dňa 23.08.2010, Návrhom na vklad zo dňa 23.08.2010, odpoveďou zo dňa 12.09.2013, Vyjadrením žalovaného zo dňa 04.11.2014, e-mailom žalovaného zo dňa 23.09.2013, výpisom z obchodného registra spoločnosti žalobcu zo dňa 06.11.2014, Vyjadrením žalovaného zo dňa 18.11.2014, krycím listom rozpočtu č.l. 83, rekapituláciou rozpočtu č.l. 84, rozpočtom č.l. 85, e-mailovou komunikáciou č.l. 86 až 88, vyjadrením žalobcu zo dňa 01.12.2014, e-mailovou komunikáciou č.l. 93, upomienkami zo dňa 09.05.2011, odpoveďou zo dňa 26.09.2011, oznámením o poistnom plnení zo dňa 03.11.2010, záverečným vyjadrením žalobcu zo dňa 27.1.2015, záverečným vyjadrením žalovaného zo dňa 23.1.2015, rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/534/2013, ako aj ostatným obsahom spisu, výsluchom účastníkov konania a prednesom právnych zástupcov a zistil nasledovný skutkový stav:

Z Kúpnej zmluvy zo dňa 23.08.2010 v znení O. č. 1 zo dňa XX.XX.XXXX ku kúpnej zmluve zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že ju uzavreli žalobca ako predávajúci a žalovaný ako kupujúci. Obe listiny sú účastníkmi podpísané, keď zároveň podpis konateľa žalobcu je úradne osvedčený. Predmetom kúpnej zmluvy v znení dodatku č. 1 mal byť prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v k.ú. Y., zapísané na N. katastra Y. na LV č. XXXXX ako

1. byt č. XX, č. vchodu XX, H., na X. nadzemnom podlaží, súp.č. stavby XXXX a spoluvlastnícky podiel o veľkosti XXXX/XXXXXX na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na pozemkoch registra U. (podrobne popísaných v odseku 4 článku 1 zmluvy) v podiele X/X,
2. nebytový skladový priestor (komora) č.XX a spoluvlastnícky podiel o veľkosti XXX/XXXXXX na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na pozemkoch registra U. (podrobne popísaných v odseku 4 článku 1 zmluvy) v podiele 1/1,

žalovaný uznal existenciu svojho dlhu voči navrhovateľovi (čo do dôvodu), pričom na druhej strane irelevantne podmieňoval jeho úhradu riešením iných záležitostí ohľadne bytového domu (oplotenie, údajný vznik nepreukázanej škody, údajné vady spoločných priestorov bytového domu), ktoré však nemajú s existenciou jeho dlhu absolútne žiaden súvis.

Vo vyjadrení žalovaného zo dňa 04.11.2014 tento spochybňoval doručenie faktúr pred dňom 23.08.2013. Ďalej uviedol, že formulácie uvedené v liste žalovaného zo dňa 12.09.2013 vôbec nespĺňajú požiadavky pre uznanie dlhu, pretože tu absentuje ako konkrétna výška dlhu, tak aj formulácia o právnom dôvode dlhu, resp. žalovaný tu deklaruje len podmienený úmysel vo vzťahu k nešpecifikovaným vzťahom. Vo vyjadrení zo dňa 28.01.2015 žalovaný zotrval na svojej predchádzajúcej námietke premlčania nároku na kúpnu cenu z dôvodu oneskoreného podania žaloby, keďže žaloba nebola podaná do 3 rokov od vzniku záväzku, ale až oneskorene ku dňu 20.12.2013. Z dôvodu právnej istoty žalovaný podal ďalšiu námietku premlčania nároku na kúpnu cenu z dôvodu, že žaloba nebola na základe § 563 OZ podaná do 3 rokov od zákonnej splatnosti kúpnej ceny. Žalobca v konaní predložil podací hárok, z ktorého vyplýva, že sporné faktúry boli žalovanému odoslané dňa 07.12.2010, čiže mu boli zrejme doručené v období 9.12.2010-10.12.2010. V zmysle § 563 OZ sa teda kúpna cena stala splatnou nasledujúci deň po doručení faktúr, teda najneskôr dňa 11.12.2010, pričom žaloba bola podaná na súd až po 3 rokoch od zákonnej splatnosti kúpnej ceny. Je síce pravda, že sporné faktúry boli splatné dňa 20.12.2010, lenže táto splatnosť faktúr nebola dohodnutá v kúpnej zmluve. Z uvedených dôvodov nemožno akceptovať splatnosť kúpnej ceny ku dňu 20.12.2010, keďže medzi stranami nebola uzavretá žiadna písomná dohoda o splatnosti kúpnej ceny. Ďalej uviedol, že do vlastníctva žalovaného nebola prevedená výmera 4 m² v sume 348,00 eur, pričom do 31.05.2011 nebola uzavretá kúpna zmluva na túto výmeru.

Žalovaný pri výsluchu účastníka na pojednávaní dňa 02.10.2014 potvrdil, že mu boli doručené predmetné faktúry a že podpísal kúpnu zmluvu zo dňa 23.08.2010, ako aj dodatok. Keď podpisoval zmluvu, žiadal geometrický plán, ktorý mu však nebol doručený, ale bol vyvesený pri vchode v bytovke, avšak bol nečitateľný. Pri podpise kúpnej zmluvy na nich budúcich vlastníkov tlačila pani D., myslí, že išlo o zamestnankyňu Stavoinvesty. Výhradou žalovaného k zmluve bolo, že si nemohol skontrolovať výmery podľa geometrického plánu, pretože ho nemal k dispozícii, pričom celý text zmluvy bol podľa neho neprehľadný. V zmluve sa mu tiež nezдали prepočty spoluvlastníckych podielov. Žiadal o ich zaslanie, tieto mu zaslané neboli. To vzbudilo jeho podozrenie, že keď sa to tak rýchlo šilo, nebude to v poriadku. Má zapísaný byt a spoluvlastnícke podiely na LV, avšak keďže mu neboli doložené podklady k prepočtom, nemôže si byť, že tieto sú správne, pričom by mohli vzniknúť ďalšie problémy pri ďalšom predaji. Voči navrhovateľovi si uplatňoval viaceré reklamácie, ktoré sa týkali kvality prevedených prác na G. a v A.. Byt mal vytopený v dôsledku chyby stavby.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 494 OZ, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečo sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa § 588 OZ, z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

Podľa § 5 ods. 1 písm. b), c), d), e) zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, zmluva o prevode vlastníctva bytu a zmluva o prevode vlastníctva nebytového priestoru v dome musí byť písomná a okrem všeobecných náležitostí 9) musí obsahovať

b) vymedzenie veľkosti spoluvlastníckeho podielu vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome na spoločných častiach domu, spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve, na pozemku zastavanom domom a na príľahlom pozemku, pričom veľkosť spoluvlastníckeho podielu je určená podielom podlahovej plochy bytu alebo nebytového priestoru k úhrnu podlahových plôch všetkých bytov a nebytových priestorov v dome, ak sa pri príľahlom pozemku nepostupuje podľa písmena e),

- c) určenie a popis spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, príslušenstva a príľahlého pozemku a prípadné určenie, ktoré spoločné časti domu a spoločné zariadenia domu, časti príslušenstva a príľahlého pozemku užívajú len niektorí vlastníci bytov a niektorí vlastníci nebytových priestorov,
- d) úpravu práv k pozemku zastavanému domom a k príľahlému pozemku,
- e) vymedzenie veľkosti spoluvlastníckeho podielu na príľahlom pozemku dohodou nadobúdateľa bytu alebo nebytového priestoru s vlastníkom domu.

Podľa § 50a ods. 1 a 2 OZ, účastníci sa môžu písomne zaviazat', že do dohodnutej doby uzavrujú zmluvu; musia sa však pritom dohodnúť o jej podstatných náležitostiach. Ak do dohodnutej doby nedôjde k uzavretiu zmluvy, možno sa do jedného roka domáhať na súde, aby vyhlásenie vôle bolo nahradené súdnym rozhodnutím. Právo na náhradu škody tým nie je dotknuté.

Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, kto sa úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 558 veta prvá OZ, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval.

Podľa § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 110 ods. 1 veta druhá OZ, ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

Podľa § 559 ods. 2 OZ, dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády SR č. 87/1995 Zb.“), ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom do 31.01.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Nakoľko žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania, súd sa pred posúdením merita veci zaoberal najskôr opodstatnenosťou tejto námietky, pričom dospel k záveru, že námietka premlčania nie je dôvodná.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané, v dôsledku čoho sa povinný subjekt môže brániť voči súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Vznesenie námietky premlčania má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti práva, v dôsledku čoho

nemožno premlčané právo oprávnenému priznať. Námietku premlčania môže povinný subjekt uplatniť v ktoromkoľvek štádiu konania až do právoplatného skončenia veci. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadom svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

Medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá kúpna zmluva vrátane dodatku k nej, ktorej predmetom bol okrem bytu a nebytových priestorov aj prevod vlastníckeho práva k príslúchajúcim spoluvlastníckym podielom na pozemkoch. Kúpna cena za spoluvlastnícke podiely na pozemkoch, ktorých prevod bol predmetom kúpnej zmluvy, bola dojednaná vo výške 4.176,00 eur a mala byť uhradená kupujúcim predávajúcemu na základe vystavenej faktúry. Kúpna cena za spoluvlastnícke podiely na pozemkoch, ktorých prevod mal byť predmetom budúcej kúpnej zmluvy, bola dojednaná vo výške 348,00 eur, ktorá kúpna cena bola dojednaná ako splatná vopred na základe faktúry vystavenej predávajúcim. Žalobca dňa 08.11.2010 vystavil žalovanému faktúru č. XXXXXX na kúpnu cenu v sume 4.176,00 eur so splatnosťou dňa 20.12.2010 a toho istého dňa faktúru č. XXXXXXP na zálohu kúpnej ceny v sume 348,00 eur so splatnosťou dňa 20.12.2010.

Premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať (uplatniť) po prvý raz podaním žaloby na súde. Pri záväzkových právnych vzťahoch je prvým dňom možného uplatnenia práva na súde deň nasledujúci po splatnosti pohľadávky, ktorá doba splatnosti je daná dňom, keď mal dlžník splniť dlh. V kúpnej zmluve vrátane jej dodatku si zmluvné strany výslovne dohodli fakturáciu kúpnej ceny a preddavku zo strany žalobcu ako predávajúceho, čím sa de facto dojednali na tom, že splatnosť kúpnej ceny a preddavku nenastáva pri podpise, ani v určitý deň po podpise zmluvy, ale bude stanovená vo faktúrach vystavených žalobcom. Obe vyššie uvedené faktúry, na základe ktorých si žalobca uplatňuje svoj nárok, boli splatné dňa 20.12.2010, čo znamená, že žalobca si mohol uplatniť svoj nárok na súde dňa 21.12.2010, pričom všeobecná trojročná premlčacia doba uplynula dňa 23.12.2013 (21.12.-sobota, 22.12.-nedeľa). Žalobca podal žalobu na súde dňa 19.12.2013, teda v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby.

Súd si neosvojil argumentáciu žalovaného, podľa ktorej začala premlčacia doba plynúť nasledujúci deň po uzavretí zmluvy resp. dodatku. Záver, že žalobca mohol o splnenie dlhu požiadať ihneď, teda ku dňu vzniku záväzku, by bol popretím zmluvného dojednania účastníkov zmluvy, pretože ak si strany dohodli „fakturáciu“ museli byť (a súd má za to, že aj boli) uzrozmenejší s tým, že faktúra bude vystavená v určitý deň a bude z nej pre kupujúceho vyplývať určitý dátum splatnosti, čo predpokladá určitý časový horizont. Žalovaný pritom ako kupujúci vyslovil s takýmto postupom svoj súhlas podpísaním zmluvy resp. dodatku k nej. Ak by bolo úmyslom strán, aby kupujúci uhradil kúpnu cenu a preddavok ihneď pri podpise zmluvy/dodatku alebo v určitý deň po podpise zmluvy/dodatku, nedojednali by sa na fakturácii, ale konkrétnom dátume splatnosti. Treba pritom vziať do úvahy okolnosti prípadu, a síce, že išlo o prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam k účinnosti ktorého je potrebné povolenie vkladu do katastra nehnuteľností, vo svetle čoho sa dohoda o fakturácii javí ako logická a jednoznačne v prospech kupujúceho z nasledovných dôvodov.

Žalobca faktúru vystavil dňa 08.11.2010 s dátumom splatnosti dňa 20.12.2010. Z výpisu z LV č. XXXXX pre k.ú. Y. vyplýva, že dňa 08.11.2010 bol v katastri nehnuteľností povolený vklad vlastníckeho práva k prevádzanému bytu, k nebytovým priestorom, ako aj k podielom na pozemkoch (okrem podielov na pozemkoch, ktorých sa týkal preddavok). Z uvedeného je zrejmé, že žalobca kúpnu cenu a preddavok fakturoval žalovanému až po nadobudnutí účinnosti kúpnej zmluvy, t.j. právoplatnom povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Uvedený spôsob považuje súd jednoznačne za výhodný iba pre žalovaného. Žalovaný totiž v čase výzvy na zaplatenie kúpnej ceny a preddavku formou vystavenej faktúry nebol v neistote, či k povoleniu vkladu vlastníckeho práva k bytu, nebytovým priestorom a podielom na pozemkoch v katastri dôjde alebo nie. V prípade, že by bol žalovaný ako kupujúci povinný zaplatiť kúpnu cenu pri podpise zmluvy/dodatku alebo hneď po podpise, bol by v nevýhode, pretože by zaplatil žalobcovi kúpnu cenu, pričom by nebolo isté, či vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam bude povolený.

Súd pritom poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4 Cdo 146/2008 zo dňa 31. júla 2008, podľa ktorého „Možnosť takého riešenia spornej otázky, podľa ktorého by premlčacia doba začala plynúť od splatnosti dlhu, bola v rozhodnutí R 28/84 odmietnutá s poukazom na to, že by znamenala neprípustné posunutie začiatku plynutia premlčacej doby (v zrejmom rozpore s účelom inštitútu premlčania) prakticky na neobmedzenú dobu. Voči tomuto argumentu však možno namietajú, že v prípade zreteľného odďaľovania výzvy na plnenie a v závislosti na konkrétnych okolnostiach by súd mohol s použitím § 3 ods. 1 Obč.zák. odmietnuť ochranu práva veriteľa uplatneného až po neodôvodnene dlhej dobe po vzniku záväzku. Okrem toho taký výklad ustanovenia § 101 Obč.zák., ktorého výsledkom je záver o začatí plynutia premlčacej doby, ak čas plnenia nebol dohodnutý ani inak stanovený, dňom nasledujúcim po vzniku právneho vzťahu, nie je súladný so zásadou dôvery v právo, pretože pod hrozbou začatia premlčania bezprostredne po vzniku právneho vzťahu obmedzuje veriteľa v jeho práve vyplývajúcom v § 563 Obč.zák. požiadať o plnenie a tým vyvolať splatnosť záväzku podľa jeho slobodnej vôle, resp. ho núti konať spôsobom, ktorý môže byť v rozpore so skutočným záujmom účastníkov právneho vzťahu. V dôsledku toho sa právu, ktoré veriteľovi zaručuje § 563 Obč.zák., odníma reálny obsah.“ Súd má aj s poukazom na vyššie uvedené za to, že skutočným záujmom účastníkov právneho vzťahu, ktorý možno odvodiť jednak zo zmluvy/dodatku a tiež z okolností prípadu, bolo vyvolať splatnosť kúpnej ceny a preddavku po povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, a preto bola dohodnutá ich fakturácia zo strany žalobcu.

Súd zároveň dáva do pozornosti, že vo vyššie uvedenom prípade prejednávacom pred Najvyšším súdom SR išlo o zmluvu o pôžičke, kde dokonca absentovalo akéhokoľvek dojednanie o dobe splatnosti, pričom v tu prejednávacom prípade ide o kúpnu zmluvu na nehnuteľnosti (keď z už opísaných okolností prípadu je zrejmé, že fakturácia bola na prospech jedine žalovanému) vrátane dojednania o fakturácii kúpnej ceny (teda žalovaný s takýmto spôsobom určenia splatnosti súhlasil), a nemožno teda uzavrieť, že by sa účastníci na splatnosti vôbec nijako nedohodli. I keď sa nedohodli na konkrétnom dni splatnosti, dohodli na tom, že splatnosť vyvolá žalobca vystavenými faktúrami.

Pokiaľ ide o lehotu splatnosti kúpnej ceny uvedenú vo faktúre, túto súd vzhľadom k výške kúpnej ceny považuje za primeranú a v súlade s dobrými mravmi, a preto nie je dôvod na odmietnutie ochrany práva žalobcu ako veriteľa, ktoré by si uplatnil až po neodôvodnene dlhej dobe po vzniku záväzku, pričom súd znovu poukazuje na vyššie uvedený rozsudok Najvyššieho súdu SR a jeho závery o možnosti použitia § 3 ods. 1 OZ v takomto prípade.

Pokiaľ ide o odkaz žalovaného na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, R 91/2004, súd sa jednak prikláňa k citovanému rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/146/2008, ktorým došlo k odklonu od skoršieho rozhodnutia Najvyššieho súdu, avšak zároveň uvádza, že v prejednávanej veci ani nie je možné hovoriť o úplnej absencii dojednania splatnosti dlhu. Účastníci sa totiž dohodli na určení splatnosti vo faktúrach vystavených žalobcom, čo rozhodne nemožno stotožňovať so situáciou, kedy by o splatnosti kúpnej ceny nebola v zmluve/dodatku ani zmienka.

Žalovaný ďalej poukazoval na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17Co/534/2013 zo dňa 16.10.2013. Tento rozsudok však rieši otázku premlčania zmluvnej pokuty s poukazom na skutočnosť, že medzi účastníkmi neexistovala dohoda o fakturácii zmluvnej pokuty (cit. „z obsahu spisu okresného súdu (osobitne zo zmluvy o pripojení v znení dodatku k nej) nevyplýva žiadna dohoda o splatnosti zmluvnej pokuty, z predložených všeobecných podmienok vyplýva len dohoda o fakturácii poskytnutých služieb, medzi ktoré zmluvná pokuta nepatrí“). Na rozdiel od uvedeného prípadu v tu prejednávanej veci bola fakturácia kúpnej ceny 4.176,00 eura a kúpnej ceny 348,00 eura dojednaná, čím sa v rámci zmluvnej voľnosti účastníci zmluvy dohodli, že konkrétny deň splatnosti bude vyplývať z faktúr vystavených žalobcom.

Pokiaľ ide o druhú námietku premlčania vznesenú žalovaným v podaní zo dňa 28.01.2015 (keď žalovaný vychádza z dňa predpokladaného doručenia faktúr a § 563 OZ), k tejto súd uvádza, že ju tiež nepovažuje za dôvodnú, a to z dôvodu, že ako už bolo už uvedené vyššie, premlčacia doba v prejednávacom prípade začala podľa názoru súdu plynúť dňa 21.12.2010. Bolo tomu tak z dôvodu dojednania účastníkov o fakturácii kúpnej ceny a preddavku, keď obsahom dohody bolo ponechanie určenia konkrétneho dňa splatnosti na žalobcu, keďže tento mal vystaviť faktúry. Žalobca vystavil faktúry s primeranou lehotou splatnosti pri oboch - dňa 20.12.2010. Tým, že žalovaný súhlasil so zaplatením kúpnej ceny a preddavku po vystavení faktúr zo strany žalobcu, súhlasil de facto aj so skutočnosťou, že dátum splatnosti bude

vyplývať z faktúr, ktorá skutočnosť je všeobecne známou. Argument žalovaného, že mal plniť nasledujúci deň po doručení faktúr je preto neopodstatnený, a nemožno preto uznať za dôvodnú ani námietku premlčania z neho vychádzajúcu.

V konaní mal súd za preukázané, že žalovanému boli faktúry riadne doručené, čo vyplynulo z výpovede žalovaného na pojednávaní dňa 02.10.2014, pričom neskoršie spochybňovanie zmyslu tohto vyjadrenia považoval súd len za účelové. Doručenie faktúr žalovanému má súd za preukázané jednak z fotokópie podacieho hárku, z ktorého vyplýva odoslanie faktúr žalovanému dňa 07.12.2010, ale najmä z písomných reakcií na výzvy zo strany žalobcu. V liste zo dňa 26.09.2011, adresovanom žalobcovi, reaguje žalovaný na upomienku ohľadom nezaplatenia faktúr, pričom nerozporuje doručenie uvedených faktúr. Rovnako aj z listu zo dňa 12.09.2013, adresovanom právnenému zástupcovi žalobcu, kde žalovaný reaguje na Výzvu na zaplatenie z 03.09.2013, v ktorej sú faktúry špecifikované, vyplýva, že žalovaný doručenie faktúr nespochybňuje, ale naopak uvádza, že má záujem svoj dlh vysporiadať.

K poukazu žalobcu na uznanie dlhu žalovaným súd uvádza, že kvalifikované uznanie v konaní preukázané nebolo, keď v listoch adresovaných žalobcovi resp. jeho právneho zástupcovi sa žalovaný vyjadruje len v tom zmysle, že má záujem svoj dlh vysporiadať a dohodnúť sa na spoločnom riešení. V listoch však dlh uznáva len čo do jeho dôvodu, nie však do jeho výšky, nakoľko z listov je zrejmé, že sa chce dohodnúť so žalobcom na riešení, kedy by tento zohľadnil niektoré reklamačné námietky žalovaného. Z uvedeného dôvodu nešlo preto o uznanie dlhu, a preto nedošlo k predĺženiu premlčacej doby na desať rokov v zmysle ustanovenia § 110 ods. 1 veta druhá OZ.

Nakoľko z vyššie uvedených dôvodov posúdil súd námietky premlčania vznesené žalovaným za nedôvodné a neprihliadal na ne, pristúpil ku skúmaniu opodstatnenosti žalobcom uplatneného nároku, pričom dospel k záveru, že žaloba je dôvodná iba v časti.

V zmysle Kúpnej zmluvy zo dňa 23.08.2010 v znení jej dodatku č. 1 zo dňa 26.10.2010 bol predmetom prevodu okrem iného spoluvlastnícky podiel veľkosti XXXX/XXXXXX na pozemkoch registra U. v podiele 1/1, prislúchajúci k bytu č. XX, spoluvlastnícky podiel o veľkosti XXX/XXXXXX na pozemkoch registra U. v podiele 1/1, prislúchajúci ku skladovému priestoru (J. č. XX) a spoluvlastnícky podiel o veľkosti XXXX/XXXXXX na pozemkoch registra U. v podiele 1/1, prislúchajúci ku A. (nebytový priestor č. XX). Pozemky boli špecifikované v článku 4. odseku 1 zmluvy v znení jej dodatku. Z návrhu na vklad zaevidovaného pod č. V XXXX/XX a z predloženého čiastočného výpisu z listu vlastníctva č. XXXXX. pre k.ú. Y. vyplýva, že na základe vyššie uvedenej zmluvy nadobudol žalovaný vlastnícke právo k spoluvlastníckym podielom na predmetných pozemkoch. Žalobca v deň povolenia vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností vystavil faktúru č. XXXXXX na kúpnu cenu dojednanú v zmluve vo výške 4.176,00 eur s dátumom splatnosti dňa 20.12.2010, ktorú faktúru doručil žalovanému. V deň splatnosti predmetná kúpna cena nebola žalovaným uhradená. Z uvedeného dôvodu, zaviazal súd žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 4.176,00 eur.

Námietky žalovaného týkajúce sa neurčitosti splatnosti kúpnej ceny a neurčitosti vymedzenia predmetu kúpy považoval súd za účelové. Už z vyššie uvedených písomných reakcií žalovaného na výzvy žalobcu, resp. právneho zástupcu, je zrejmé, že žalovaný nemal v tomto smere žiadne pochybnosti, pričom ani vystavenie faktúr ani predmet prevodu žiadnym spôsobom pred začatím konania nespochybňoval. Zároveň vo svojom záverečnom vyjadrení založil svoju obranu v zásade už len na námietke premlčania. Súd, ako už vyššie uviedol, považuje dojednanie o fakturácii kúpnej ceny za platne dojednané a zároveň za dojednané v prospech žalovaného. Rovnako považuje predmet prevodu pokiaľ ide o spoluvlastnícke podiely za určitý, špecifikovaný zmluve v znení jej dodatku, a to v článku 1. odseku 1., 2., 3. (veľkosť podielov) a 5. (dojednanie prevodu), pričom jednotlivé parcely sú špecifikované v odseku 4.. Nesprávna terminológia v článku 4. odseku 3., kde sa hovorí o predaji „pozemkov“ namiesto predaja „spoluvlastníckych podielov na pozemkoch“ nespôsobuje neurčitosť vymedzenia predmetu prevodu, nakoľko sa táto časť týka len zaplatenia kúpnej ceny a nie vymedzenia predmetu prevodu. Rovnako žalovaný nespochybňoval ani zrozumiteľnosť faktúry č. XXXXXX, čo vyplýva z vyššie uvedených listov, a preto súd jeho vyjadrenia v konaní o neurčitosti a nezrozumiteľnosti faktúry vníma len ako účelové. Výhrady žalovaného týkajúce sa prevádzaného bytu (oplotenie, poisťné plnenie, ...) nemajú vplyv na jeho povinnosť uhradiť žalobcovi kúpnu cenu, keď v konaní nebolo preukázané, že by z akéhokoľvek dôvodu došlo k započítaniu akejkoľvek pohľadávky žalovaného voči pohľadávke žalobcu na zaplatenie kúpnej ceny.

Žalovaný tým, že svoj dlh z kúpnej zmluvy lehote splatnosti faktúry, t.j. do dňa 20.12.2010 nesplnil, s jeho plnením sa dňa 21.12.2010 dostal do omeškania, a žalobcovi je preto povinný okrem istiny 4.176,00 eur zaplatiť aj úrok z omeškania. Výška úroku z omeškania podľa citovaného ustanovenia nariadenia vlády SR je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania. Žalobcovi tak súd priznal voči žalovanému právo na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % (8 + 1%) ročne zo sumy 4.176,00 eur od 21.12.2010 do zaplatenia, nakoľko základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu 21.12.2010 bola 1 %.

V časti žaloby o zaplatenie sumy 348,00 eur súd považoval žalobu za nedôvodnú. V článku 4. odseku 2. a 3. zmluvy v znení jej dodatku je medzi zmluvnými stranami dojednané, že medzi účastníkmi zmluvy bude uzavretá ďalšia kúpna zmluva, ktorej predmetom bude prevod príslušného spoluvlastníckeho podielu na pozemkoch parc.č. XXXX/XX., XXXX/XXX, XXXX/XXXX (s výmerou 4m²), keď tieto pozemky nadobudne stavebník (pozn. žalobca) do svojho výlučného vlastníctva, pričom kúpna cena bola dojednaná vo výške 348,00 eur a mala byť splatná na základe faktúry vystavenej predávajúcim. Žalobca ako predávajúci sa pritom zaviazal previesť na kupujúceho pozemky špecifikované v čl. 4 bod 3. zmluvy najneskôr v lehote do 31.05.2011. Uvedené dojednanie je svojím charakterom zmluvou o budúcej kúpnej zmluve, ktorá budúca zmluva mala byť uzavretá do 31.05.2011. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že k uzavretiu tejto budúcej zmluvy neprišlo. Žalobca k tomu uviedol, že pokiaľ ide o spoluvlastnícke podiely, ktoré mali byť predmetom neskoršieho predaja, kúpna zmluva ešte uzavretá nebola. V súčasnosti prebieha proces uzatvárania kúpnych zmlúv s tými vlastníkami bytov, ktorí zaplatili preddavok na kúpnu cenu, ktorým sa tieto spoluvlastnícke podiely bezodplatne prevádzajú. Nakoľko žalovaný preddavok nezaplatil, s týmto kúpna zmluva uzatváraná nie je.

Nakoľko do dohodnutej doby (31.05.2011) nedošlo k uzavretiu budúcej zmluvy, bolo možné sa do jedného roka v zmysle § 50a ods. 2 OZ domáhať na súde, aby vyhlásenie vôle zmluvnej strany bolo nahradené rozhodnutím súdu. Keďže žalobca ani žalovaný sa takéhoto rozhodnutia v lehote do 31.05.2012 nedomáhali, právo na uzavretie konečnej kúpnej zmluvy zaniklo. Plnenie preddavku vo výške 348,00 eur žalovaným by preto bolo bezdôvodným obohatením žalobcu, nakoľko by išlo o plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol, keďže išlo o preddavok na kúpnu cenu za spoluvlastnícke podiely na pozemkoch, ohľadom ktorých bola síce uzavretá zmluva o budúcej zmluve, pričom však k uzavretiu budúcej (konečnej) zmluvy nedošlo a nedôjde. Z uvedeného dôvodu súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 348,00 eur s príslušenstvom zamietol, nakoľko by išlo o priznanie plnenia žalobcovi, ktorým by sa tento bezdôvodne obohatil.

Podľa § 142 ods. 2 OSP, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 OSP v spojení s 151 ods. 1 OSP. Žalobcovi bola z uplatnenej istiny 4.524,00 eur s príslušenstvom priznaná suma 4.176,00 eur s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 92% a hrubý úspech žalovaného 8%, a teda konečný čistý úspech žalobcu je 84% (92 - 8), čo v konečnom dôsledku znamená právo žalobcu na náhradu účelne vynaložených trov celého konania práve takýmto percentom.

Pri plnom úspechu žalobcu by mu prináležalo právo na zaplatenie náhrady trov právneho zastúpenia v sume 1.812,99 eura. Účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia predstavujú:

- odmenu za 8 úkonov právnej služby á 161,01 eura (prevzatie a príprava zastúpenia dňa 03.09.2013, písomné podanie na súd - návrh zo dňa 06.12.2013, vyjadrenie k odporu zo dňa 19.09.2014, účasť na pojednávaní dňa 02.10.2014, účasť na pojednávaní dňa 06.11.2014, účasť na pojednávaní dňa 16.12.2014, záverečné vyjadrenie zo dňa 27.01.2015, účasť na pojednávaní dňa 05.02.2015) podľa § 10 ods. 1 a § 13a ods. 1 písm. a), c), d) vyhl.č. 655/2004 Z.z., spolu 1.288,08 eura,
- odmenu za 2 úkony právnej služby á 80,50 eura (1/2 zo 161,01 eura) (ďalšia porada s klientom dňa 01.10.2014, ďalšia porada s klientom dňa 05.11.2014) podľa § 10 ods. 1 a § 13a ods. 2 písm. d) vyhl.č. 655/2004 Z.z., spolu 161,00 eur,

- 2x režijný paušál á 7,81 eura, 6x režijný paušál á 8,04 eura, 2x režijný paušál á 8,39 eura podľa § 16 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z., spolu 80,64 eura,
- cestovné výdavky za cestu na pojednávanie a späť dňa 02.10.2014 osobným motorovým vozidlom (Nitra - Trnava a späť; 110 km; spotreba 6,7 L/100 km; cena PHM 1,48 eura/L; sadzba 0,183 eura/km) t.j. 31,04 eura,
- cestovné výdavky za cestu na pojednávanie a späť dňa 06.11.2014 osobným motorovým vozidlom (Nitra - Trnava a späť; 110 km; spotreba 6,7 L/100 km; cena PHM 1,417 eura/L; sadzba 0,183 eura/km) t.j. 30,57 eura,
- cestovné výdavky za cestu na pojednávanie a späť dňa 16.12.2014 osobným motorovým vozidlom (Nitra - Trnava a späť; 110 km; spotreba 6,7 L/100 km; cena PHM 1,347 eura/L; sadzba 0,183 eura/km) t.j. 30,06 eura,
- cestovné výdavky za cestu na pojednávanie a späť dňa 05.02.2015 osobným motorovým vozidlom (Nitra - Trnava a späť; 110 km; spotreba 6,7 L/100 km; cena PHM 1,212 eura/L; sadzba 0,183 eura/km) t.j. 29,06 eura,
- náhrada za strata času pri ceste na pojednávanie a späť dňa 02.10.2014 za 3 polhodiny á 13,40 eura, t.j. 40,20 eura,
- náhrada za strata času pri ceste na pojednávanie a späť dňa 06.11.2014 za 3 polhodiny á 13,40 eura, t.j. 40,20 eura,
- náhrada za strata času pri ceste na pojednávanie a späť dňa 16.12.2014 za 3 polhodiny á 13,40 eura, t.j. 40,20 eura,
- náhrada za strata času pri ceste na pojednávanie a späť dňa 05.02.2015 za 3 polhodiny á 13,98 eura, t.j. 41,94 eura,

celkom trovy právneho zastúpenia vo výške 1.812,99 eura

Súd nepriznal žalobcovi náhradu trov konania spočívajúcu v náhrade trov právneho zastúpenia za úkon právnej služby „výzva - písomné podanie protistrane“ zo dňa 03.09.2013, keďže sa jedná o výzvu urobenú pred začatím konania, teda nejedná sa o trovy vzniknuté žalobcovi v priebehu občianskeho súdneho konania od podania návrhu do právoplatného skončenia veci.

Súd tiež nepriznal žalobcovi náhradu trov konania spočívajúcu v náhrade trov právneho zastúpenia za úkon právnej služby „vyjadrenie vo veci samej“ zo dňa 01.12.2014, nakoľko súd tieto trovy nepovažuje za účelne vynaložené, pretože na zaslanie uvedené vyjadrenia nebol žalobca osobitne vyzvaný a zároveň bolo možné uvedené vyjadrenie predniesť na nasledujúcom pojednávaní.

Nakoľko pri cestovných náhradách nebola pokladničným dokladom preukázaná cena za pohonné hmoty v čase vykonania ciest, súd vychádzal z ceny benzínu v príslušných týždňoch v roku 2014 a 2015 zverejnenej na stránke Štatistického úradu SR.

Pri plnom úspechu žalobcu by mu tiež prináležalo právo na zaplatenie náhrady iných trov konania v sume 271,00 eur, čo predstavuje náhradu sumy vynaloženej na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu, keď žalobca si uplatnil právo na náhradu iba tohto poplatku, hoci mu v konaní vznikli náklady aj na poplatky za podania so zaručeným elektronickým podpisom, za ktoré si však náhradu neuplatnil, a preto súd tieto náklady nebral do úvahy.

Vzhľadom na čiastočný úspech navrhovateľa v rozsahu 84 % priznal súd navrhovateľovi vo výroku III. právo na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 1.522,91 eura (84 % z 1.812,99 eura) a právo na náhradu iných trov konania v sume 227,64 eura (84 % z 271,00 eur), ktorú prisúdenú náhradu trov konania je žalovaný povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalobcu v súlade s § 149 ods. 1 OSP.

Podľa § 160 ods. 1 veta prvá OSP, ak súd uloží v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu.

Z dôvodu vyššej sumy istiny, na zaplatenie ktorej bol žalovaný zaviazaný, súd v zmysle § 160 ods. 1 veta prvá OSP určil žalovanému lehotu na plnenie 30 dní, ktorú lehotu súd považuje za primeranú. Z obdobných dôvodov určil súd žalovanému dlhšiu lehotu, a to 15 dní, aj v prípade náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.